

тави, както, когато учителят дойде въ класъ и иска да прѣдаде урока: ако ученицитѣ шумятъ, той си излиза. Тогава ще дойдатъ, разбира се, тѣхнитѣ бащи и настойници и ще ги набиятъ, защото не слушатъ учителя. И тѣй, Моисей бѣ настойникъ на евреитѣ, дойде да ги набие и да ги пита: „Слушате ли вашия учитель?“ И сега когато казвате: „Защо ни сполетѣ това наказание“, азъ ви отговарямъ: „Защото не сте слушали Духа, трѣбваше да го слушате“.

Да обяснимъ думата „свобода“. Ако намѣрите вързанъ човѣкъ за ржцѣтъ и краката и седнете да го утѣшавате: „Добъръ е Господъ, ще те развърже“, когато вие можете да го развържете сами питамъ: проповѣдвате ли учение на свободата? Не! Извадете ножчето си, разрѣжете връвта и го отгървете. А вие какво правете? Завръзвате го още по-силно, да не избѣга. Трѣбва да се развързватъ хората, И когато Христосъ казва: „Идете и проповѣдайте“. Той подразбира именно това развързване. И тази свобода трѣбва да бѣде чисто вътрешна. Всички енервирания и недоразумѣния между хората се дължатъ на липсата на свобода. Ако е работа за енервиране, колко повече трѣбва да се енервира Господъ. Който е създалъ този свѣтъ, и вижда какво върши свѣтътъ. Ако Господъ се гневи, то е добре, но, ако азъ се гнѣвя, каква полза? Никаква. Но и Господъ гнѣви ли сѣ? Господъ не се гневи. Въ Стария Завѣтъ се казва, наистина, „гнѣвъ Божи“, но и това трѣбва да се разбира въ вътрѣшенъ смисълъ. Че не се гнѣви Господъ, се вижда отъ фразата на Христа: „Защо Ме наричате „учителю благи,“ благъ е